

Cześć niurzędowa.

Czynności Wydziału krajowego.

Z powodu specjalnego wypadku w Strzyżowie udał się Wydział krajowy do c. k. Namiestnictwa o polecenie c. k. Starostwu powiatowemu w Tarnowie, ażeby w wypadkach, gdzie tego publiczne bezpieczeństwo i porządek wymagają, nakazywało żandarmeryi popierać powagę reprezentacyi gminnych i udzielać im pomocy na ich wezwanie.

Z powodu innego wypadku wskazał Wydział krajowy Wydziałowi powiatowemu w Myślenicach, że z mocy instrukcyi i specjalnego rozporządzenia c. k. Prezydium Namiestnictwa żandarmerya jest obowiązana dostrzeżone usterki co do policyi miejscowej podawać natychmiast ustnie do wiadomości zwierzchności gminnej w celu usunięcia takowych i odpowiedniego zarządzenia. Dopiero gdyby naczelnik gminy na doniesienie żandarmeryi żadnych środków zaradczych nie przedsięwziął, staje się winnym zaniedbania swoich obowiązków.

Wydział krajowy przesłał wszystkim Wydziałom powiatowym okólnik tej treści, iż objaśnienie tych punktów ordynacyi wyborczej, które się wątpliwymi wydają, nie leży w zakresie działania Wydziału krajowego. Ustawa poruczyła przeprowadzenie wyborów i rozstrzygnięcie reklamacyi i rekursów z powodu wyborów c. k. Władzom rządowym, a więc do nich należy rozstrzygnięcie wątpliwości w poszczególnych wypadkach. Interpretacya ustawy w ogóle należy wyłącznie do władzy ustawodawczej, a więc do Sejmu za sankcyą korony.

Z powodu wydanego przez niektóre Wydziały powiatowe rozporządzenia przepisującego sposób i porządek odbywania straży nocnych po gminach z zagrożeniem kar do 10 złr., jeżeliby naczelnicy gmin rozporządzenia tego ściśle nie przestrzegali, Wydział krajowy oświadczył, że według §. 47 ustawy o repr. pow., wolno Wydziałom powiatowym wydawać obwieszczenia tylko w sprawach administracyjnych, do ich zakresu działania należących. A ponieważ okólniki powyższe obejmują sprawy policyi miejscowej, przeto w razie, gdyby sprawa ta w drodze rekursu przyszła pod rozstrzygnięcie Wydziału krajowego, okólniki takie nie mogłyby być uznane jako prawnie obowiązujące.

Wydział krajowy przyjmuje do wiadomości doniesienie c. k. Namiestnictwa, iż Najjaśniejszy Pan nie raczył udzielić sankcyi uchwalonemu przez Sejm

projektowi do ustawy, zawierającej zmianę §. 102 ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 — „a to z powodu, że przez tę zmianę zostałyby ścięzione prawa władz rządowych w sposób, który nie może być dozwolony, i że Wydziały powiatowe zostałyby powołane do czynności urzędowych, które im wedle ich stanowiska nie przysługują“.

Na zapytanie jednego z Wydziałów powiatowych w sprawie uregulowania czynności sanitarnopolicyjnych w powiecie wyjaśnił Wydział krajowy, że na gminy w skutek ustawy gminnej z r. 1866 przeszła jedynie część tych czynności, mianowicie czynności ściśle lokalne; o ile zaś takowe dotyczą całego powiatu lub kraju, należą do zakresu działania władz politycznych. Wypływa ztąd, że np. czynność tycząca się oględzin umarłych należy do gmin, które do tej czynności delegować mają lekarzy gminnych.

Wydział krajowy zniósł rozporządzenie zwierzchności gminnej Posady sanockiej i Wydziału powiatowego sanockiego w sprawie przemysłowej przedsiębiorcy p. Karola Knabego z powodu, że udzielanie koncesyi na wyrób smarowideł i oleju do machin, tudzież pozwolenie do założenia fabryki na takie wyroby, należy do zakresu działania władz politycznych. Zwierzchności gminnej przysługuje w takich sprawach jedynie prawo czynienia uwag i zastrzeżeń ze strony policyjnej przy dochodzeniu i pertraktacyi władzy politycznej, a gdyby te uwagi należycie uwzględnionemi nie zostały, przysłuży gminie prawo rekursu do c. k. Namiestnictwa.

Na oświadczenie się p. Ministra rolnictwa z gotowości przyznania rządowej zapomogi dla szkoły leśnictwa w Galicyi, odpowiedział Wydział krajowy, że zajmie się bezzwłocznie sprawą wprowadzenia w życie takiej szkoły i przedłoży Ministerstwu plan, wypracowany przy pomocy istniejących w Galicyi towarzystw fachowych. W tym celu wystosował Wydział krajowy odnośne wezwania do Towarzystwa rolniczego w Krakowie i we Lwowie. Co do kwestyi stypendyów, przyznanych już dawniej na cele leśnicze, odpowiedział Wydział krajowy p. Ministrowi, iż wstrzymanie wypłaty tych stypendyów aż do urzędzenia szkoły leśniczej uważałby musiał za wielką stratę czasu i zużytkowanie tych stypendyów już teraz uważa za rzecz bardzo korzystną.

Na zapytanie Wydziału powiatowego Chrzanowskiego odpowiedział Wydział krajowy, że w myśl rozporządzenia cesarskiego z 20. kwietnia 1854 pra-

wo wydawania orzeczeń karnych, za użycie obrażających wyrażen lub lekceważącego tonu pisania względem Władz autonomicznych, przysługuje i nadal wyłącznie c. k. władzom politycznym.

Z powodu zasystowania przez c. k. Starostwo powiatowe w Krośnie uchwały tamtejszej Rady powiatowej, mocą której uchwalono pozostałości z lat poprzednich w kwocie 2290 złr. nie używać na pokrycie potrzeb r. 1870, lecz na celę inne, jakie Rada powiatowa na następnem posiedzeniu oznaczy, Wydział krajowy objawia c. k. Namiestnictwu zdanie, że Rada powiatowa przez powzięcie powyższej uchwały nie przekroczyła zakresu swego działania, zwłaszcza, że ze względu na §. 23 ustawy o repr. pow. pozostałości z lat poprzednich nie można uważać za dochody majątku zakładowego, które na pokrycie potrzeb bieżących użyte być mają.

Na relacyę Wydziału powiatowego w Staremieście odpowiada Wydział krajowy, że polecenie gminom, aby majątek naczelników gmin ubezpieczyły przymusowo do wysokości 1000 złr., nie opiera się na postanowieniach ani ustawy gminnej, ani ustawy o reprezentacyi powiatowej, i jeżeli to polecenie wyrażonem jest w formie nakazu, a gminy przeciw niemu rekurs zainoszą, nie będzie możności utrzymania go lub wykonania w drodze egzekucyi.

Na relacyę komitetu ustanowionego przez Wydział krajowy w celu nadzorowania sceny ruskiej oznajmił Wydział krajowy, że zarządu sceny oddać komitetowi nie może, bo nie ma do tego prawa; że jednak radby był, aby komitet własnem staraniem mógł dojść do zarządu, i że w każdym razie wypłaci Wydział krajowy przyznaną subwencyę tylko na skutek przedstawienia komitetu i tylko do rąk osoby, którą komitet wskaże.

W skutek udzielonej przez krajową Radę szkolną przychylniej opinii, Wydział krajowy postanowił zaasygnować Towarzystwu „Proswita“ na ręce tegoż prezesa kwotę 1000 złr. tytułem subwencyi w 4 kwartalnych ratach, wzywając zarazem do przedkładania Wydziałowi krajowemu książek przez Towarzystwo wydawanych.

Redakcyi „Uczytela i Łastówki“ Wydział krajowy uchwalił nieasygnować wyznaczonej przez Sejm krajowy subwencyi w kwocie 500 złr. rocznie z powodu, że według zdania krajowej Rady szkolnej pisma te ani pod względem języka, ani pod względem kierunku na takie poparcie nie zasługują; zarazem zawiadomił Wydział krajowy redakcyę — iż

Cześć historyczno - statystyczna.

Galicyjski Zakład kredytowy włościański.

(Dokończenie.)

VIII.

Sprawozdanie z działu finansowo-administracyjnego naszego zakładu musi poprzedzić uwaga, iż Zakład nasz różni się tem od innych kredytowo-hypotecznych Zakładów, — że podczas kiedy tamte wystawieniem listów zastawnych i wydawaniem takowych ubiegającym się o pożyczkę swojej czynności już dopełniły, — nasz Zakład udziela pożyczki członkom w gotówce.

Ztąd więc wypływa dla nas zadanie, starania się o ciągly obdyt listów zastawnych i o utrzymanie ich kursu w stosownej wysokości tak, aby członków nie narażać na zbyt znaczne straty z powodu dyferencyi kursu. — Dalej czuwać nam należy, aby z jednej strony zasoby kasowe nigdy bezowocnie nie leżały, z drugiej zaś, aby na wypadek, gdyby czy to z powodu chwilowych kryz finansowych, czy z innych przyczyn obdyt listów zastawnych był mniejszy jak tego wymagałyby potrzeb pożyczkowa, zawsze mieć kapitały w zapasie i tym sposobem zapobiedz stagnacyi w udzielaniu pożyczek, tudzież aby dopełnić zawsze należycie i punktualnie zobowiązań przez Zakład względem osób

trzech przyjętych. — Zadaniem naszym jest wreszcie nadzorowanie kas powiatych raz, aby zawsze zaopatrzone były stosownymi kapitałami do poleconych wypłat pożyczkowych, a powtórę, aby nigdy w kasach nie zalegało więcej pieniędzy, jak to pogodzić się może z bezpieczeństwem i korzystnem ich użyciem.

Z przedłożonego sprawozdania rachunkowego łatwo przekonać się można, że staraliśmy się wszelkimi siłami, aby wywiązać się odpowiednio z wszystkich tych zadań.

Zawiązaniem wielce szacownych stosunków z najważniejszymi targowiskami pieniężnymi już w pierwszym roku czynności utworaliśmy drogę znacznemu obdytowi naszych listów zastawnych w rozległych kołach, i zjednaliśmy dla nich tyle zaufania u publiczności, że listy nasze od początku, aż po dziś dzień, a nawet podczas minionej zeszłorocznej ogólnej kryzy pieniężnej, utrzymały się zawsze w stałym kursie po 91 do 93%.

Cyfry zawarte w rubryce dochodów na załączniku 3cim wykazu rachunkowego, świadczą o staraniach naszych, aby zasoby kasowe były zawsze korzystnie zużytkowane; nie mniej powinna stwierdzić cyfra wydatków zarządu, że z uwzględnieniem koniecznej, dla natury Zakładu rozgałęzionej organizacyi kas powiatowych, staraliśmy się postępować z całą możliwą oszczędnością, zgodną z stosunkiem dochodów naszych.

W załączniku piątym wykazu rachunkowego widoczny jest szybko wzmagający się rozwój Zakładu naszego, przyczem ta okoliczność zasługuje na szczególniejszą uwagę, że interes pożyczkowy w zeszłym roku nawet podczas tyle wzmiankowanej kilkumiesięcznej kryzy finansowej wzmagal się oraz bardziej i nie doznał żadnej przerwy.

Jak dalece staraliśmy się odpowiedzieć zadaniu ogólnego nadzorowania kas powiatowych pod względem ich zasobów kasowych okazuje się z tego, że w 43 kasach powiatowych razem wzięwszy, zapasy gotówki wynosiły z końcem roku 44.182 złr. 50 centów., z których nadto, na każdą pojedynczą kasę przypadająca przeciętna kwota 1000 złr. pokryta jest w dwójnasób kaucyą naczelników tychże kas powiatowych.

Obrót kasowy Zakładu łącznie z kasami powiatowymi wynosił 7.245.281 złr. 42 cent., a rachunek zysku i strat z zeszłego pierwszego roku administracyjnego według załącznika 2 wykazu rachunkowego, przedstawia dochód w kwocie 154.118 złr. 01 cent., a to przy stanie pożyczki wynoszącym 1.408.297 złr. 12 cent., z których większa część wydana została dopiero w ostatnich miesiącach roku, czysty zaś dochód wynosił 18.199 złr. 22 cent.

Tu nadarza się nam przyjemna sposobność nadmienienia, że nie mieliśmy żadnych strat w zeszłym roku, a oraz uważamy za stosowne podnieść i ten po-

jeżeli zmieni jedno i drugie subwencya zostanie asygnowana; w tym celu winna redakcyja przedkładać egzemplarze pisma swego Radzie szkolnej i Wydziałowi krajowemu.

Na zapytanie c. k. ministerstwa wyznań i oświecenia o opinię co do projektu zmiany peryodu kursów szkolnych, odpowiedział Wydział krajowy, że musi się oświadczyć przeciw projektowi raz dla tego, że sprawa ta należy do kompetencji Sejmu krajowego, a powtóre, że proponowany projekt zwłaszcza względnie dla naszego kraju jest zupełnie niestosowny.

Wydział krajowy udzielił kwotę 500 złr. tytułem jednorazowej subwencji p. Janowi Michałowi Konstantynowiczowi, w uznaniu zasług położonych przez niego przez uczenie czytania i pisania ludzi dorosłych, oraz w celu poparcia dalszej jego na tem polu pracy.

Wydział krajowy wydał certyfikaty szlachectwa: pp. Bronisławowi Ujejskiemu, Józefowi Batowskiemu i Franciszkowi Rudnickiemu.

Stypendyum z fundacyi Stawka o rocznych 50 złr. nadał Wydział krajowy uczniowi Andrzejowi Strusikowi synowi wyrobniaka w Krakowie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wiedeń. „Tagespresse“ donosi, że w tych dniach rozpocząć się mają rokowania J. Ex. hr. Potockiego z reprezentami stronnictw galicyjskiego sejmu. Pomiędzy zaproszonymi znajdują się i Rusini. Zaraz po ukończeniu tych rokowań hr. Potocki i baron Petrino odjadą do Pragi. Hr. Potocki powróci zaraz do Wiednia a baron Petrino prowadzić będzie dalej układy z Czechami.

Ogromną sensacyę sprawiła w Wiedniu wiadomość o zamordowaniu ks. Ludwika Arenberg, wojskowego attaché przy poselstwie austriackim w Petersburgu. Służący księcia wszedł do jego pokoju o godzinie 10. rano i znalazł go nieżywego. Książę miał ręce i nogi związane i na trupie leżały poduszki. Przy śledztwie rozpoczętym natychmiast w obecności austriackiego posła, poznano na ciele ślady uduszenia. Z pokoju księcia zniknęły zegarek, pieniądze i inne kosztowności. Przypuszczenie, iż spełniono morderstwo rozbójnicze popiera ten fakt, iż morderca usiłował nadaremnie rozwinąć kasę żelazną. Podejrzenie padło na służącego księcia, którego już aresztowano. Do pomieszczenia zamordowanego księcia przybył zaraz cesarz rosyjski i wyraził hr. Chotek swe najżywsze ubolewanie z powodu tego pożałowania godnego wypadku. Ciało zostanie d. 10. b. m. odwieziono do Wiednia. Kanclerz państwa hr. Beust otrzymawszy wiadomość o tym wypadku, udał się zaraz do ojca księcia i kuzyna jego, księcia Jana Adolfa Schwarzenberg, by rodzinę uwiadomić osobiście o tem nieszczęśliwym zdarzeniu.

Rodzina ś. p. księcia Ludwika Karola Arenberga była aż do czasów wojen francuskich udziałną. Obecnie posiada dobra w Belgii i Austrii. Książę Ludwik rodził się 15. września 1837 r. Był on synem z pierwszego małżeństwa księcia Karola d'Alkantara Arenberg i córki księcia Karola Talleyrand Perigord. Książę służył przy konnicy, a przy końcu

był w pułku dragonów księcia Windisgrätz. W r. 1869 udał się do Petersburga na posadę wojskowego attaché. Książę był w bitwie pod Sadową w randze rotmistrza. W wojsku był książę Ludwik bardzo lubionym.

Berlin. Parlament cłowy zamknięty został d. 7. maja następującą mową tronową:

„Szanowni członkowie parlamentu cłowego!

Gdy Was powitałem przy pierwszej sesyi peryodu ustawodawczego, którego ostatnią sesyę dzisiaj zamykam, wyraziłem nadzieję, iż mając przed oczyma wspólny niemiecki interes, potraficie załatwić pojedyncze interesy. Krótka ale pełna znaczenia sesya, która się dzisiaj kończy, usprawiedliwiła tę nadzieję.

Rewizya taryfy związku cłowego, która stanowiła punkt ciężkości waszej czynności, dotykała licznych i ważnych interesów i musiała zatem doprowadzić do żwawej walki zapatrywań. Udało się Wam wynieść z tej walki rezultat, który trzyma się wielkich i ważnych dla sprzymierzonych rządów podstaw i godzi sprzeczne interesy. Rezultat ten zawdzięczacie duchowi narodowemu, który ulubionym życzeniom i żywym obawom każe ustąpić przed przekonaniem, iż bez ofiary z każdej strony poruczone w interesie ojczyzny naszej ukończenie przedłożonego Wam dzieła nie da się osiągnąć. Sprzymierzone rządy podzielały to samo przekonanie i tak wpośród wszechstronnych szczerych usiłowań udało się zaprowadzenie reformy, która dojrzała w naradach trzech sesyi.

Reforma ta uproszczając taryfę i ułatwiając w wysokim stopniu dostarczanie przedmiotów dla konsumeyi, środków dla pracy i materiałów dla przemysłu, otwiera produkcji nowe drogi, zapewnia handlowi dalszy wzrost i wróży dobrobytowi w niemieckim związku cłowym wzrastający rozwój a przy tem wszystkim przez drobne tylko podwyższenie ciężaru na jednym przedmiocie konsumeyi wzmacnia finansową podstawę systemu taryfowego.

Układy handlowe z meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi i królestwem wysp hawańskich znalazły, u Was jednogodne potwierdzenie. Spodziewam się, iż osiągnięte przez te układy zabezpieczenie praw niemieckiego handlu, niemieckiej żeglugi tudzież praw Niemców mieszkających w tych dalekich krajach nie tylko ulepszy stosunki handlowe z Mojemi krajami, lecz także stanie się zadatkiem wspólności naszych ziomeków tam przebywających z ich ojczyzną.

W ciągu trzechletniej czynności, która się dzisiaj kończy, położyliście, szanowni Panowie, przy wspólnem działaniu sprzymierzonych rządów kamień węgielny pod terytoryalne rozgałęzienie związku cłowego, uregulowaliście stosunki związku cłowego do dwóch państw sąsiednich, związanych z nim pokrewieństwem szczepowem i do innych dla handlu ważnych krajów, uregulowaliście opodatkowanie dwóch ważnych krajowych produktów i przekształciliście we wszystkich częściach ustawodawstwo dla handlu z zagranicą. Pomyślnie skutki tej czynności istnieją już w części a w części pokażą się niezawodnie. Nie

omienie Was za to wdzięczność narodu niemieckiego, którego szczęściu poświęciliście czynność Waszą.

Żegnam Was z tą niezachwianą nadzieją, iż przyszłe zgromadzenia parlamentu cłowego przyniosą korzyść naszej wspólnej ojczyźnie.

Londyn. W izbie niższej parlamentu angielskiego przyjęto w drugim czytaniu wnioski Jakóba Brighta 124 głosami przeciw 91, by kobiety które biorą udział w wyborach gminnych brały także udział i w wyborach członków parlamentu. Prawo to przysłużyć będzie wdowom i kobietom niezamężnym i zamieszkującym dom, którego czynsz uprawniałby i mężczyznę do głosowania. Z tego wynika, iż w rodzinach głowa domu tylko tak jak dawniej będzie miała głos, a za życia ojca domu ani jego żona ani mieszkający u niego synowie i córki nie mają głosu przy wyborach do parlamentu. Wniosek Brighta nie powiększa tedy tak znacznie liczbę wyborców a obecny stosunek głosujących nie ulegnie także bardzo znacznym zmianom. Zapatrując się na wniosek ten ze stanowiska prawniczego nie podobna odmówić mu słuszności. Prawo to bowiem nie jest przywiązane w Anglii do indywidualów lecz do rzeczy posiadanej, którą mierzy się wysokością corocznego czynszu. Podług tej zasady właścicielka domu tak samo jak właściciel domu ma prawo głosowania przy wyborach do gminy i do parlamentu. Słuszności tej zasadzie odmówić mogą chyba ci, którzy uważają kobietę za istotę pozbawioną potrzebnej w obywatelskim życiu miary rozumu i wychowania. A przecież twierdzenie takie jest przesadą niesprawiedliwionym. Ten ważny wypadek w parlamencie położy może kres tym nudnym i nierozsądnym a w Anglii tak często praktykowanym mityngom kobiet wyrzekających na swe upośledzone stanowisko, które porównawo ze stanowiskiem niewolnic amerykańskich.

Paryż. Lomitet lewicy i delegaci demokratycznego dziennikarstwa protestują energicznie przeciw ogłoszeniu aktów odnoszących się do procesu o spisek. W tym proteście oświadczają, iż Francya obawia się osobistych rządów i niebezpieczeństwa które wynika ztąd, że kraj oddany jest pomysłom i zachciankom jednego człowieka. Komitet wezwał wyborców po raz ostatni by w obronie swych praw i interesów głosowali przeciw plebicystowi.

„Gazette de Tribunaux“ donosi, iż aresztowano Terraila który jest podejrzany o współudział w spisku na życie cesarza. Brał on udział w ostatnich zgromadzeniach i występował z najgwałtowniejszymi mowami i artykułami w „Reforme.“ Jestto bardzo burzliwy człowiek, kilka razy był już skazany na więzienie a po raz ostatni skazano go w r. 1867 w Paryżu na 10 lat robót przymusowych. Cesarz ułaskawił go wtedy. Obecnie zamknięto go w Mazas.

— Dziennik urzędowy ogłasza depeszę z Algieru pod dniem 3. maja, która donosi, że generał Wimpffen po dwóch szczęśliwych bitwach zmusił nieprzyjaciela do poddania się.

myślny fakt, iż stosunek nasz z upadłym domem bankowym „Kirchmayer i syn“ w Krakowie, na skutek naszych szybkich i w porę obmyślanych zabiegów rozwiązany został bez żadnych strat dla zakładu.

W roku 1869. wydano w obieg listów zastawnych:

Sztuk 1404 po 100 złr. wnoszących	140.400 złr.
„ 763 „ 500 „	381.500 „
„ 552 „ 1000 „	552.000 „
Sztuk 2719 razem	1,073.900 złr.
Stosownie do art. 58 statutów ma być pietnasta część tychże, to jest ilość 71.500 złr. wylosowaną w miesiącu lipcu b. r., a to:	
Sztuk 95 po 100 złr. wnoszących	9.500 złr.
„ 50 „ 500 „	25.000 „
„ 37 „ 1000 „	37.000 „
Razem . . .	71.500 złr.

Co do zabezpieczeń od szkód ogniowych, oddział ten prowadzony jest w zakładzie naszym jedynie zastępczo, to jest na rachunek towarzystw, mianowicie: pierwszego węgierskiego ogólnego towarzystwa asekuracyjnego w Peszcie, Zakładu kontraasekuracyjnego „Pannonia“ w Peszcie i towarzystwa kontraasekuracyjnego „Securitas“ w Wiedniu, z którymi, po udaremniomem traktowaniu z towarzystwem wzajemnem krakowskiem, zawartą została ugoda, dla członków na-

szych o tyle korzystna, że premia przez nich opłacane, nie są wcale wyższe od tych, które towarzystwo krakowskie dla swoich członków wymierza.

W ciągu ubiegłego roku wynosiły szkody ogniowe ilość 5087 złr. 24 ent., które po sprawdzeniu, bezwzględnie bez żadnych potrąceń wypłacone zostały.

Premia zebrane do ostatniego grudnia dochodzą do sumy 21992 złr. 83 ent., którą to ilość wszakże nawet po potrąceniu już wypłaconych szkód nie można liczyć jako czysty zysk — albowiem ubezpieczenia pojedynczych członków w różnych czasach przedsiębrane za premia wypłacone rocznie z góry, ciągną się też w dalsze miesiące bieżącego roku, w których jeszcze nie jedna szkoda ogniowa wydarzyć by się mogła.

W jednym z poprzednich ustępów sprawozdania tego wykazano wszechstronną pewność, jaką listy zastawne zakładu kredytowego włościańskiego przedstawiają swym posiadaczom; niechaj wolno nam będzie na zakończenie powiedzieć jeszcze słów kilka o rentowności tych listów.

W obec sumy pożyczkowej w kwocie 1,408.000 złr. i kosztów zarządu w kwocie 68.000 złr., okazał się zysk wynoszący 18.000 złr., w skutek czego na listy zastawne przypadnie oprócz 6% odsetek, jeszcze za rok 1869 $\frac{3}{4}$ % jako dividenda. — Zważywszy więc, że koszta zarządu mogą w przyszłości powiększyć się

tylko bardzo nieznacznie, a natomiast, że suma pożyczek, jak to uwidoczniają wykazy miesięczne, zaczęwszy od stycznia b. r. powiększyła się już blisko o połowę i wzrasta coraz bardziej; wnosić przeto możemy na pewne, że już w bieżącym roku powinna podwójna kwota wypaść jako dividenda dla naszych listów zastawnych, a tym sposobem i reszta z tychże biorąc, według nominalnej ich wartości przynosiłaby posiadaczom $7\frac{1}{2}$ %, zaś licząc podług wartości kursowej, nawet przeszło 8%.

Wielostronna pewność i rentowność naszych listów zastawnych spodziewać się każe, że listy nasze powinny pozyskać coraz większe uznanie i zaufanie, tudzież znaczny popyt u publiczności znaleźć, przezco nie tylko będziemy w stanie zaspokoić potrzeby co raz liczniej przystępujących do Zakładu członków, ale nadto za podniesieniem kursu listów naszych zmniejszą się straty przez członków naszych z powodu różnicy kursu ponoszone.

Przytoczone w obecnym sprawozdaniu fakta niechaj wolno nam będzie użyć za dowód, że staraliśmy się wszelkimi siłami rozwinąć interesy Zakładu korzystnie, ożywiać ruch ich bezustannie tak, aby już w pierwszym, niezaprzeczeniu najcięższym roku, osiągnąć pomyślnie rezultata i odpowiedzieć tak ważnemu i zaszczytnemu zadaniu kierownictwa Zakładu.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uakutebn. sprzedaze, Kursy przeciętne, Kurs ostatni. Rows include various bank notes and exchange rates.

Table listing financial instruments and their values. Includes sections for Pożyczka w srebrze 1864, Pożyczka w srebrze 1865, Metaleki, Obligacje państwowe, and various bank notes.

Table listing exchange rates and telegraph rates. Includes sections for Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł, 5. Losy, and Telegrafowany kurs wiedeński.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 maja 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table of public debt rates for Austria, listing different types of government bonds and their corresponding interest rates.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Edykt (1999) Nr. 539. Ces. król. miej. deleg. sąd powiatowy dla okolicy miasta Lwowa w sprawach spornych... 1. Licytacja ta przedsięwzięta będzie w tutejszym sądzie na dniu 1. czerwca 1870...

być w tutejszej registraturze lub przy komisji licytacyjnej przezjrzanemi. Lwów, dnia 28. marca 1870. Edykt Nr. 539. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Umgegend Lembers...

1870 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, bei welcher die Interessanten h. g. zu erscheinen haben. Der Grundtragsbogen, die pfandweise Beschreibung und Schätzung dieser Realität... (1100) Obwieszczenie L. 15676. W celu wypuszczenia budowli konserwacyjnych w latach 1870, 1871 i 1872...

Brak stron 653-654